

دریافت مقاله: ۹۱/۲/۱۳

پذیرش مقاله: ۹۱/۴/۱۰

فصلنامه علمی - پژوهشی مدیریت نظامی

شماره ۴۴، سال یازدهم، زمستان

۱۳۹۰ ص ص ۶-۱۱

چالش‌های مدیریت دولتی و تأثیر آن بر درس آموزی مدیریتی ملی در ایران؛ پژوهشی اکتشافی ترکیبی

منصور خیرگو^۱

دکتر حسن دانایی فرد^۲

چکیده

سیاستگذاران و مدیران دولتی در فرایند تدوین خط مشی‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و اقدامات ملی خود بر اساس دیدگاه کلی عمل می‌کنند. در دیدگاه نخست، طرح‌ها و برنامه‌ها بر اساس ایده‌های داخلی و بومی تدوین شده و مبتنی بر جهاد علمی- مدیریتی، نظریه‌پردازی بومی صورت می‌گیرد. ولی در دیدگاه دوم، برای ارتقای استراتژی‌های رقابتی کشور در عرصه بین‌المللی به آنچه در کشورهای دیگر رخ می‌دهد، توجه می‌شود و که بر اثر این فرایند پدیده درس آموزی مدیریتی ملی اتفاق می‌افتد. در این پژوهش سعی بر آن است که شرایط علی و عوامل تأثیرگذار بر این فرایند شناسایی و مورد آزمون قرار گیرند. هدف از انجام پژوهش حاضر طراحی و آزمون مدلی است که بر اساس آن درس آموزی مدیریتی ملی توسط خط مشی‌گذاران دولتی ایران تئوریزه و تبیین می‌شود. روش پژوهش نیز مبتنی بر پژوهش ترکیبی است که در آن از رویکرد اکتشافی و مدل تدوین نظریه و گونه‌شناسی این پژوهش‌ها استفاده می‌شود. در مرحله اول که به صورت «کیفی» انجام می‌شود، داده‌ها از طریق انجام مصاحبه‌های ساختاریافته یا مسئولان و مدیران نظام اداری ایران گردآوری می‌شوند. در مرحله دوم «تمهای کلیدی» استخراج شده و به مدل مربوط تبدیل می‌شوند. در مرحله آخر نیز «آزمون مدل» استخراج شده صورت می‌گیرد که این مرحله به صورت کمی انجام می‌شود. نتایج حاصل مبین آن است که بر اساس دیدگاه دوم، خط مشی‌گذاران بخش دولتی در ایران بر اثر فشار حل مسائل و پاسخگویی به آنها در سریع‌ترین زمان ممکن به درس آموزی مدیریتی از سایر کشورهای خارجی پرداخته‌اند. تبیین وضع موجود نظام اداری ایران در قالب چنین مدل‌هایی می‌تواند در ارتقای توان نظریه‌پردازی در جهت حل مسائل آتی مدیریت دولتی کشور کمک شایانی نماید.

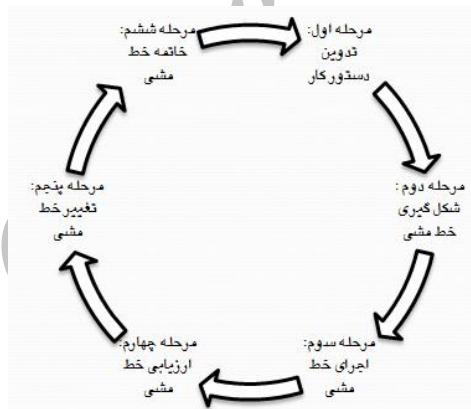
واژگان کلیدی: درس آموزی مدیریتی ملی، چالش‌های مدیریت دولتی، خط مشی‌گذاری عمومی.

۱- دانشجویی دکتری مدیریت سیاستگذاری دانشگاه تربیت مدرس (نویسنده مسئول مقاله)

۲- دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

نظام مدیریتی در ایران دارای سه سطح مختلف است که هر یک از آنها در تعامل با یکدیگر جامعه را مدیریت می‌کنند. این سه سطح عبارتند از: ۱- اداره امور سیاسی^۱ (مدیریت سیاسی) ۲- اداره امور عمومی^۲ (مدیریت دولتی) ۳- مدیریت خصوصی.^۳ اگرچه این سه سطح در تعامل با یکدیگر هستند، هر یک کار ویژه‌های خاصی دارند. در چرخه خط مشی‌گذاری عمومی (نمودار شماره ۱) اداره امور سیاسی (مدیریت سیاسی) کشور مسائل عمومی (آن دسته از مسائلی که جنبه عمومی و همگانی دارند) را به روش‌های گوناگون (از طریق مدیران دولتشی، مطبوعات و رسانه‌ها، محافل عمومی و مردمی) شناسایی و در کابینه دولت برای حل آن چاره‌جویی می‌کند. بنابراین مراحل اول، دوم، چهارم، پنجم و ششم بر عهده مدیریت سیاسی و مرحله سوم بر عهده مدیریت دولتی است. هر چند که این دو مدیریت ارتباطی تنگاتنگ با یکدیگر دارند.

نمودار شماره ۱: چرخه خط مشی‌گذاری عمومی (لستر و استوارت، ۱۹۹۸: ۹)

- 1-Political Administration
- 2- Public Administration
- 3- Private Management

پس از پایان جنگ تحمیلی و آغاز اولین برنامه پنج ساله اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در ایران رگههایی از برنامه‌های مدیریتی درس آموزی شده از تجربیات سایر کشورهای پیشرفت‌ه در قالب سیاست خصوصی‌سازی، به منزله یکی از اجزای مهم سیاست‌های تعديل ساختاری در ایران مطرح شد و اولین قانون برای محدود کردن اندازه دولت در اقتصاد و مشارکت بخش خصوصی در فعالیت‌های اقتصادی به تصویب رسید. پس از تصویب قانون برنامه اول توسعه کشور، که سرآغاز فصل جدیدی از اقدامات وسیع سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری برای سازندگی و توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور بود، برنامه‌های متفاوتی نیز تدوین و اجرا شدند. در قانون برنامه دوم نیز رگههایی از این برنامه‌ها به چشم می‌خورند. برای مثال، در سیاست پولی و تنظیم بازار، سیاست‌های کارکنان بخش دولتی این رگه‌ها را می‌توان دید (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۶). در برنامه سوم توسعه نیز چنین اقداماتی در قالب هفت برنامه تحول اداری به مرحله اجرا گذاشته شدند (سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ۱۳۸۳). چنین اقداماتی در قالب برنامه چهارم توسعه، سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، قانون مدیریت خدمات کشوری و سیاست‌های کلی نظام اداری نیز به کرات به چشم می‌خورند (طیبی، ۱۳۹۰). در برنامه پنجم توسعه و محورهای ده برنامه تحول در نظام اداری دولت خدمت‌گذار نیز باز هم اقدامات مدیریتی درس آموزی شده از تجربیات سایر کشورهای پیشرفت‌ه دیده می‌شود. اما مسئله اساسی پژوهش حاضر این است که چه عواملی در مدیریت دولتی ایران منجر به هدایت خط مشی‌گذاران به فرایند درس آموزی از تجربیات سایر کشورها شده است؟

نگاه نظری پژوهش

مدیریت دولتی رکن و پایه هر حکومتی است، زیرا اجرای قانون به مراتب از تدوین آن دشوارتر است. این مهم بر عهده مدیران دولتی است. آنچه قانون اساسی به منزله اصول کلی

اراده امور جامعه در خود جای داده است، بدون اجرا اهمیتی نخواهد داشت. مجری قانون اساسی دولت است و مدیریت دولتی خود دولت در عمل محسوب می‌شود. از این رو، دانش مدیریت دولتی مورد توجه بسیاری از اندیشمندان حوزه سیاست و علم اداره قرار گرفته است. سیاستگذاران و مدیران دولتی که مسئول رسیدگی و چاره‌جویی برای مسائل عمومی جامعه هستند، در برخورد با مسائل مختلف مدیریتی خود با دو راهکار مواجه هستند؛ یا باید برای مسائل فرا روی جامعه خود دست به کار شوند و درباره روش‌های برخورد با آن نظریه پردازی کنند و یا اینکه به مطالعات تطبیقی و درس آموزی از تجربیات سایر کشورها و همتایان خود روی آورند. تجربه سیاستگذاران و مدیران دولتی ایران مبتنی بر انتخاب راهکار دوم است که در ادامه به تشریح کامل این فرایند می‌پردازیم.

فرایند درس آموزی مدیریتی

سیاستگذاران و مدیران بخش دولتی به دلیل اینکه استفاده از تجربیات دیگران شقوق بیشتری برای حل یک مسئله در اختیار آنها قرار می‌دهد، به این فرایند اقبال بیشتری نشان می‌دهند؛ چراکه از یک طرف بسیاری از مسائل پیش روی سیاستگذاران مسائل جهانی بومی هستند و از طرف دیگر تفاوت در پاسخ‌های دولت‌های ملی نسبت به یک مشکل مشابه، فرصتی برای مقایسه نقاط ضعف برنامه خود با آنچه سایر کشورها انجام داده‌اند را فراهم می‌کند. هدف از توجه به خارج از کشور^۱ نسخه برداری^۲ از آنها نیست، بلکه یادگیری این نکته است که تحت چه شرایطی و تا چه حدی برنامه‌های اثربخش در خارج از کشور ممکن است در کشور ما نیز به کار آید. علاوه بر این، شکست سایر دولت‌ها نیز می‌تواند درس‌هایی را عرضه کند که اجتناب از آنها منجر به کاهش هزینه سیاسی کشورهایی می‌شود

که اشتباههای مشابهی را مرتكب می‌شوند (Rose,2005:1). درس آموزی فرایندی است که با کاوش برنامه‌های اثربخش سایر کشورها شروع می‌شود و با ارزیابی آینده‌نگرانه آنچه در صورت انتقال این برنامه در کشور مقصد اتفاق خواهد افتاد، به پایان می‌رسد (Rose,1991:3). بنابراین، وجود یک مسئله یا نارضایتی در وضع موجود، بازیگران را تحریک می‌کند تا به طوراً داوطلبانه درگیر جستجوی فعال ایده‌های جدید به عنوان ابزارهای ساده حل مسئله شوند. چنین فرایندی دارای گام‌های متفاوتی است که در ادامه به تشریح آنها می‌پردازیم.

گام‌های ده‌گانه فرایند درس آموزی

سیاستگذاران برای انجام درس آموزی از تجربیات سایر کشورها، نیاز دارند گام‌های ده‌گانه‌ای را بپیمایند. البته سیاسیون عجول در برخی از موارد به طور نظاممند فکر نمی‌کنند و با پریدن^۱ به نتیجه دلخواه مورد حمایتشان با اتکا به یک کشور خارجی به عنوان نماد موفقیت غالباً فرایند تجزیه و تحلیل را می‌انبر^۲ می‌زنند. به هر حال، نتیجه عمل [پرش] قبل از تفکر می‌تواند منجر به شکست خط مشی دیگری شود. جدول زیر گام‌های ده‌گانه درس آموزی را نمایش می‌دهد.

جدول شماره ۱: گام‌های ده‌گانه درس آموزی

1-Jumping
2-Shortcut

- ۱- مفاهیم کلیدی را بیاموزید: برنامه چیست؟ درس به چه می‌گویند؟ و به چه درس نمی‌گویند؟
- ۲- توجه خط مشی گذاران را جلب کنید.
- ۳- بدیل‌ها را کنکاش کنید و تصمیم بگیرید جاهایی که باید درس‌ها را جستجو کنید کجاست؟
- ۴- از طریق رفتن به خارج از کشور بیاموزید.
- ۵- از آنچه مشاهده می‌کنید نوعی مدل تعمیم یافته از نحوه عمل یک برنامه خارجی انتزاع کنید.
- ۶- مدل را به درون درس‌هایی متناسب با محیط ملی خود، برگردانید.
- ۷- تعیین کنید آیا درس می‌تواند اختیار شود یا خیر؟
- ۸- تعیین کنید آیا درس می‌تواند به کار گرفته شود یا خیر؟
- ۹- برای افزایش احتمال موفقیت یک درس وسایل و اهداف را ساده سازی کنید.
- ۱۰- پیامد درس‌ها را آینده نگرانه ارزشیابی کنید و در صورت اختیار کردن آن، آن را به صورت تکاملی ارزشیابی کنید. مأخذ: (Rose؛ ۲۰۰۵)

اولین گام، «مشخص کردن مفاهیم کلیدی» است. یک برنامه چیست؟ و چه چیزی برنامه نیست؟ چه چیزی یک درس را تشکیل می‌دهد؟ و چه چیزهایی شامل آن نمی‌شوند؟ یک برنامه از نوعی یادآوری لفاظی گونه مبهم از اهداف خط‌مشی متفاوت است. یک برنامه با «چه کسی؟»، «چه چیزی؟» را انجام دهد؟ «کجا؟» و «چطور؟» و با «چه هزینه‌ای؟» مشخص می‌شود. در درس آموزی، تحلیل یک برنامه خارجی، ورودی خط‌مشی گذاری بومی محسوب می‌شود. یک درس، دانش در مورد سنجه‌های خارجی را برای ایجاد برنامه‌ای که می‌تواند در داخل کشور اجرا شود به کار می‌برد یا در مورد یادگیری از شکست یک درس نشان می‌دهد که چگونه باید از تکرار خطای خارجی اجتناب کرد.

«جلب توجه خط مشی گذاران» دومین گام درس آموزی است و آن طور که به نظر می‌رسد، آسان نیست. مادامی که یک برنامه رضایت‌مندی ایجاد می‌کند، خط مشی گذاران پرمشغله، توجه‌شان را به سایر سنجه‌هایی که مسئول پاسخگویی به آنها هستند، معطوف می‌دارند. به هر حال، زمانی که نارضایتی افزایش می‌یابد، فشار برای انجام کاری از طرف دولت افزایش می‌یابد و برنامه‌هایی که رضایت سیاسی در جاهای دیگر ایجاد کرده‌اند، جالب به نظر می‌رسند. طرفداران درس‌های خارجی می‌توانند از یک استراتژی دو مرحله‌ای پیوسته به هم استفاده کنند. ابتدا، فعالانه سعی کنند که نسبت به وضع موجود نارضایتی ایجاد کنند و از طرف دیگر نوید نوعی آینده بهتری بدهنند که در صورت اقتباس درس‌هایی که آنها ارائه می‌دهند، به وقوع می‌پیوند.

سومین گام، «جستجوی نقشه جاهایی» است که ممکن است درس‌ها از آنجا آموخته شوند. آسان‌ترین مکان برای توجه، تاریخچه^۱ سازمان خود است. با این حال، اگر تاریخچه سازمان مکتوب نباشد، درس آموزی از گذشتۀ سازمان نمی‌تواند مفید واقع شود. جایی که

شما به آنجا توجه می‌کنید، بستگی به مکان شما نیز دارد. مجاورت جغرافیایی^۱، کانادا را تشویق می‌کند تا به ایالات متحده نگاه کند، در عین حال، بریتانز را وادار نمی‌کند به ایرلند و فرانسه توجه کند. مجاورت روان‌شناسخی^۲ نیز حائز اهمیت است. خط مشی گذاران بریتانیایی ترجیح می‌دهند که به کشورهای حاشیه اقیانوس آرام توجه کنند تا استرالیا و ایالات متحده. پیوندهای سیاسی نیز مسیر جستجو را تحت تأثیر قرار می‌دهند. اتحادیه اروپا کشورهای مختلفی همچون سوئد، اسپانیا و اسلونی را در بر دارد؛ با این وجود تعهدات اخلاقی - قانونی عضویت به عنوان مشوقی برای توجه به کارهایی که سایر اعضای اتحادیه انجام می‌دهند، عمل می‌کند. کشورهای در حال توسعه نظیر کشورهای پیشرفته می‌خواهند شکوفا^۳ شوند: این امر آن‌ها را وادار می‌کند علی‌رغم مواجهه با کمبود منابع مالی، به برنامه‌های کشورهای ثروتمند برای احصاء ایده‌هایی توجه کنند.

برای یک تحلیل‌گر خط مشی، هدف از سفر به خارج، سرمایه‌گذاری فکری یک سرمایه‌دار است. این فعالیت مستلزم سرمایه‌گذاری زمانی، تلاش و تفکر است. امروزه در سایه^۴ ارتباطات مدرن، تسهیلات زیادی برای برنامه‌ریزی یک سفر به وجود آمده است. کسب درک صحیح از چگونگی کارکرد یک برنامه در دنیای واقعی، نیازمند مهارت‌هایی بیشتر شبیه به مهارت‌های یک روزنامه‌نگار است. این نکته ضروری است که مطلعین^۵ آگاه شناسایی شوند و از آنها سوال‌هایی پرسیم که در مجموع تصویر کاملی از نحوه عمل یک برنامه ارائه دهد و انتقاداتی که از جانب افراد متأثر از آن برنامه وجود دارد کسب شود. گام

1-Geographical Proximity

2- Psychological Proximity

3-Prosperous

4-Thanks

5-Informants

چهارم «فراگیری فوت و فن های^۱ تجارت» است که می تواند برای یادگیری از خارجی ها مورد استفاده قرار گیرد.

بازگشت به وطن(کشور)^۲، مشکلات جدیدی را به همراه دارد، چراکه شور و شوق^۳ دیدن چهره های جدید جای خود را به چالش متلاعده کردن مخالفان قدیمی تغییر می دهد؛[زیرا] آنها بر این باورند که برنامه خارجی اصلاً نمی تواند در اینجا اجرایی شود. گام بعدی «ایجاد یک مدل علی-معلولی^۴» از برنامه است. مدل برخلاف مطالعه موردي، عاری از حکایات^۵ و جزئیات توصیفی است. مدل از واژه های زبان بیگانه که موجب خارجی به نظر رسیدن برنامه می شود، مبرّاست و بر عناصر ضروری در اجرا تأکید دارد. کنار گذاشتن ویژگی های بستر ملی خارجی برنامه باعث ایجاد مدلی قابل انتقال می شود که می تواند برای تدوین یک برنامه کاربردی در داخل کشور مورد استفاده قرار گیرد.

منشأ برنامه هر چه باشد، گام بعدی پاسخ به این سؤال است: «آیا برنامه باید پذیرفته شود یا خیر؟» این سؤال درباره رقابت ارزش ها و علایق سیاسی است. علایق سیاسی غالباً نقابی^۶ برای ارزش های سیاسی هستند. مزایای فنی برنامه در صورتی که هدف برنامه [برای مثال توزیع مجدد درآمد] در تضاد با ارزش های غالب دولت حاکم باشد، کنار گذاشته خواهد شد. اگر درسی از نظر سیاسی قابل قبول باشد، گام هشتم تصمیم گیری در مورد: «آیا درس قابلیت اجرایی^۷ شدن را دارد؟» است؛ چه مقدار منابع پولی نیاز دارد؟ چه نوع

1-Tricks

2-Returning Home

3-Excitement

4-Casual and Effect Model

5-Anecdotes

6-Masquerade

7-Applied

کارکنانی برای اداره آن مورد نیاز است؟ در کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه، منابع معمولاً^۱ مانع مطلقی برای اقتباس درس نیست. مانع بزرگ‌تر احتمالاً^۲ بستر نامناسب^۳ مسئله است؛ یعنی متناسب ساختن یک سنجه جدید درون حوزه خط مشی شلوغی است که در آن برنامه‌های موروثی^۴ به وسیله نیروی جبر سیاسی حفظ می‌شوند. ولی بر عکس، در کشورهای در حال توسعه، کمبود کارکنان و متابع پولی اغلب موانع عمدۀ‌ای در اجرای درس‌ها هستند. علاوه بر این، احتمالاً سوء فهم^۵ فرهنگی نیز وجود دارند، زیرا متولیان کمک خارجی ممکن است توصیه‌هایی را ارائه دهند که نوعی فرافکنی از فرهنگ‌شان باشند و به کارگیری غیرانتقادی این توصیه‌ها و پالایش نکردن عوامل فرهنگی، موجبات شکست جدیدی را فراهم کنند.

گام نهم، تفکر در مورد کارهایی است که انجام آن منجر به «افزایش احتمال موفقیت» خواهد شد. برنامه‌ای که هدف تعریف شده روشنی دارد و مبتنی بر یک هدف خاص بوده و همراه با طرح ساده‌ای از عناصر اصلی است، به احتمال زیاد موفق تر از برنامه‌ای با اهداف مبهم، چندگانه و دارای سازوکارهای پیچیده برای ایجاد مزایا خواهد بود. در صورت امکان، درس باید از رویه‌های فنی و اجتماعی آزمون شده استفاده کند و دارای ابزارهای منعطف [نیز] باشد. از این جهت که درس، دارای وابستگی‌های خارجی است، دامنه نمادهایی که می‌توانند برای جلب حمایت برنامه یا تحریک مخالفان دستکاری شوند، نسبت به سنجه داخلی مرسوم خیلی بیشتر است. گام بعدی «ارزشیابی آینده‌نگرانه پیامدهای برنامه» است، چراکه خط مشی گذاران بیشتر علاقه‌مند به آینده هستند تا گذشته؛ به خاطر

1-Wicked

2-Inherited

3-Misunderstandings

4-Associations

نامشخص بودن آینده، مروجین^۱ برنامه های جدید می توانند با شور و هیجان درباره مزایای آنها اظهار نظر^۲ کنند و نتایج نامطلوب آنها را نادیده بگیرند.(Rose,2005:8)

راه های مختلف درس آموزی

یکی از راه های درس آموزی «رونوشت برداری^۳» است. یک برنامه زمانی رونوشت برداری از آنچه در سایر نقاط انجام شده، است که تنها تفاوت های بین سنجه اصلی و جدید حذف تعداد کمی از اسمای مکان ها و تاریخ های خاص کشور مبدأ و اضافه کردن نوع جدید آن باشد. روش دیگر درس آموزی «نسخه برداشی^۴» است. نسخه برداری یک برنامه از طریق رونویسی^۵ بیشتر ویژگی های عمده موجود در یک برنامه خاص به عنوان نمونه صورت می گیرد؛ در حالی که اختلاف اندکی در جزئیات آن وجود دارد تا تفاوت ها در بستر و ترجیحات کسانی که نسخه برداری را انجام می دهند، اعمال شود. در کشوری که نسخه برداری انجام می شود، این فرایند از طریق چارچوب مشترک قوانین ملی و نهادهای [همشکل] تسهیل می شود (Council of State Governments,1990:405).

روش دیگر درس آموزی «انطباق^۶» است. انطباق مستلزم دو دولت است که در یک رابطه یک به یک رهبر و پیرو قرار دارند. برای مثال، فروپاشی دولت کمونیسم آلمان شرقی بعد از برداشتن دیوار برلین در سال ۱۹۸۹، بسیاری از برنامه های الهامی از اتحاد جماهیر شوروی را از درجه اعتبار ساقط کرد. یک پارچگی پنج استان آلمان شرقی در جمهوری مرکزی آلمان، چارچوب قانونی جدیدی ایجاد کرد که آلمان شرقی توانست برنامه هایی

- 1-Promoters
- 2-Speculation
- 3-Photocopy
- 4-Copying
- 5-Duplicate
- 6- Adaptation

مطابق با مقررات مرکزی را پذیرد که قبلاً در آلمان غربی اجرا شده بودند. جدول زیر راههای مختلف درس آموزی را نمایش می‌دهد.

جدول شماره ۲: راههای مختلف درس آموزی

۱- رونوشت برداری: تولید یک نسخه دقیق با حداقل تغییر در نام نهادها و مکانها و روزها؛
۲- رونویسی: رونویسی تمام عناصر برنامه ای که قبلاً در جای دیگر اجرا شده است.
۳- انطباق: تغییر جزئیات طرح برنامه کشوری دیگر بدون برداشت عناصر اصلی؛
۴- پیوندی: ترکیب عناصر برنامه‌ها با اهداف مشابه در حوزه‌های مختلف.
۵- تلفیقی: ترکیب عناصر مشابه برنامه‌ها در یک روش جدید با هدف مشابه.
۶- الهام نظاممند: پاسخ به محرك‌های الهام بخش برنامه کشوری دیگر از طریق ایجاد یک برنامه جدید که با نمونه‌های خارجی سازگاری داشته باشد.
۷- تقلید گزینشی: پذیرش قسمت‌های جذاب ولی نه ضرورتاً اساسی، تقلید بخش‌هایی از سایر برنامه‌ها به همراه حذف قسمت‌های ناجور ولی نه بخش‌های حیاتی.

اگر دو یا چند برنامه خارجی مشاهده شوند (مورد مطالعه قرار گیرد) درسی که می‌تواند احصا شود، نوعی درس پیوندی^۱ است که از ترکیب عوامل سازگار چند برنامه شکل می‌گیرد. اگر درسی، عناصرش را با برنامه‌های مشابه کشورهای مختلف به روشنی متمایز

ترکیب کند؛ یا اگر نمونه‌های خارجی را با عناصر برنامه‌های داخلی کنونی اش ترکیب کند آنگاه درس می‌تواند تلفیقی^۱ باشد.

سفر خارجی می‌تواند چشم‌های خط مشی گذاران را به این حقیقت بگشاید که روش برخورده آنها با مسائل تنها روش نیست. هنگامی که یک نمونه خارجی خیلی موفقیت‌آمیز به نظر می‌رسد می‌تواند الهام بخش تفکرات جدیدی باشد. سیاست‌گذاری ارشدی که از یک سفر خارجی یا از سفر بریتانیا بر می‌گردد؛ از آنچه آنها از این شناس رویارویی می‌آموزند الهام^۲ می‌گیرند. وظیفه بررسی اجرایی بودن یک ایده جذاب به متولیان متخصص واگذار می‌شود و روش درس آموزی از الهام، به اجرا^۳ تغییر می‌کند. این کار احتمالاً مستلزم اضافه کردن عناصر عمدۀ‌ای است که از مأخذ اصلی الهام متفاوت‌اند. به خاطر اینکه چنین درس‌هایی هنوز هم دارای عناصری هستند که در برنامه‌های سایر کشورها هم یافت می‌شوند؛ لذا به طور خالص نظری^۴ نیستند. این ره آورده می‌تواند به عنوان کار «الهام نظاممند»^۵ توصیف شود که در آن مدل اصلی بر مبنای نمونه‌های خارجی نقطه آغاز مجموعه‌ای از تعدیلات می‌باشد که فراتر از انطباق ساده است.

یکی دیگر از روش‌های درس آموزی «تقلید گزینشی»^۶ است. تقلید زمانی گزینشی است که یک درس بر روی قسمت‌هایی از یک برنامه خارجی تمرکز کند که مطلوب خط مشی گذاران باشد؛ در حالی که قسمت‌های سخت آن که هزینه‌های سیاسی تحمل می‌کنند را رها می‌شود. در چنین مواردی، خط مشی گذاران مدلی نمی‌خواهد که به طور مشروح

1- Synthesis

2- Inspire

3- Perspiration

4- Speculative

5- Disciplined Inspiration

6- Selective Imitation

چگونگی کارکرد یک برنامه خارجی را نمایش دهد؛ در عوض ویژگی‌هایی از یک برنامه که خواشایند هستند را گلچین می‌کنند^۱ و آنها را در برنامه‌های که به طور مستقل از نمونه‌های خارجی طراحی می‌شود ترکیب می‌کنند. هنگامی که یک برنامه خارجی با موقفيت‌هایی همراه می‌شود خط مشی‌گذاران ملی به منظور دستیابی به اهداف شخصی خود، عناصر مهم برنامه را که می‌توانند برای کسب مشروعیت مورد استفاده قرار بگیرند، تقلید می‌کنند. به عنوان مثال، خصوصی‌سازی بنگاه‌ها و دارایی‌های دولتی در دهه ۱۹۸۰ برای بسیاری از کشورها جذابیت سیاسی ایجاد کرد. با این حال، تفاوت‌های میان کشوری در منافع سیاسی بدین معنی است که برخی از خط مشی‌گذاران در مطالعه نظاممند نمونه‌های پیشرو از برنامه‌های بریتانیایی تاچر گرفته تا برنامه‌های آمریکایی ریگان درگیر نشده‌اند و به جای شواهد بیشتر به حکایات تکیه کرده‌اند؛ این موضوع نشان می‌دهد که [خط مشی‌گذاران] آنها به جای یادگیری احتمالی از نیروهای انگیزانده بیشتر به مشروعیت^۲ توجه داشته‌اند (Henig et al, 1998:459).

هدف غایی و پرسش‌های پژوهش

هدف غایی این پژوهش طراحی مدلی برای تبیین فرایند درس آموزی مدیریتی در مدیریت دولتی ایران است. بنابراین اهداف فرعی پژوهش را می‌توان به صورت زیر مطرح کرد:

الف. واکاوی فرایند درس آموزی مدیریتی ملی در مدیریت دولتی ایران

ب. تعیین عوامل مؤثر بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی

ج. شناخت میزان اهمیت هر یک از عوامل مؤثر بر درس آموزی مدیریتی

1- Cherry Pick

2- Legitimation

در این راستا پرسش‌های پژوهش به شرح زیر است:

پرسش اصلی: مدل تبیین کننده فرایند درس آموزی مدیریتی ملی در مدیریت دولتی ایران چگونه مدلی است؟

پرسش‌های فرعی:

الف. عناصر تشکیل دهنده مدل مزبور کدام‌اند؟

ب. چه روابطی بین این عناصر وجود دارد؟

چارچوب مفهومی پژوهش

در این پژوهش، با بررسی جامع مبانی نظری و سایر شرایط حائز اهمیت، تأثیر عوامل شرایط علی بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی مورد بررسی قرار گرفتند. در نهایت پس از مصاحبه با صاحب نظران و سیاستگذاران دولتی چارچوب مفهومی پژوهش بدین صورت ترسیم شده است:

فرضیه‌های پژوهش

برای ایجاد رویکردی پژوهشی فرضیه‌هایی به صورت زیر تدوین شده‌اند تا با آزمون آن‌ها بتوان تحلیلی علمی از تأثیر چالش‌های مدیریت دولتی ایران بر فرایند درس آموزی مدیریتی ارائه داد:

فرضیه اصلی پژوهش: چالش‌های مدیریت دولتی ایران تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

فرضیه فرعی اول: چالش‌های حوزه ساختار سازمانی و سازماندهی تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

فرضیه فرعی دوم: چالش‌های حوزه مدیریتی تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

فرضیه فرعی سوم: چالش‌های حوزه قوانین و مقررات تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

فرضیه فرعی چهارم: چالش‌های حوزه منابع انسانی تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

فرضیه فرعی پنجم: چالش‌های حوزه فناوری اداری تأثیر مثبت و معنی‌داری بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی دارند.

روش شناسی پژوهش

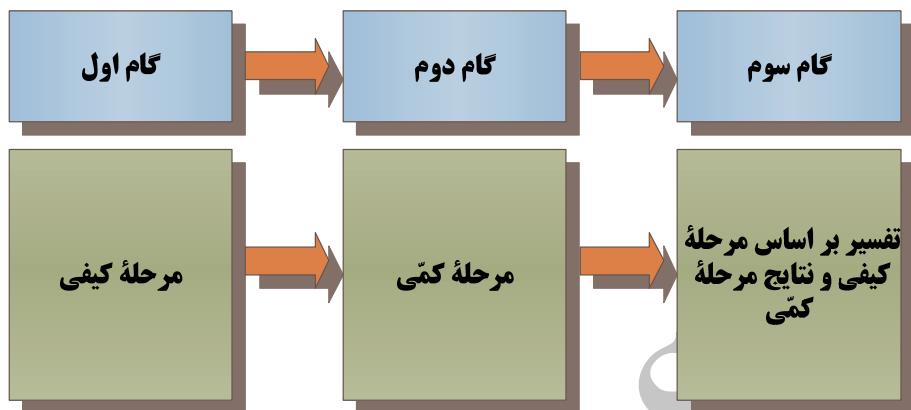
پژوهش از نوع پژوهش ترکیبی^۱ است که در آن از رویکرد اکتشافی و مدل تدوین نظریه و گونه‌شناسی^۲ این پژوهش‌ها استفاده می‌شود. روند پژوهش بدین صورت بوده است گه ابتدا ادبیات موجود در مورد فرایند درس آموزی مدیریتی از کشورهای پیشرفته و لزوم انجام مطالعات تطبیقی جمع آوری و سپس مصاحبه‌هایی با سیاستگذاران و مدیران دولتی ایران صورت گرفته است. در مرحله بعدی مفاهیم و شاخص‌های اندازه‌گیری مؤلفه‌ها و ابعاد

1- Mix Method Research

2- Taxonomy

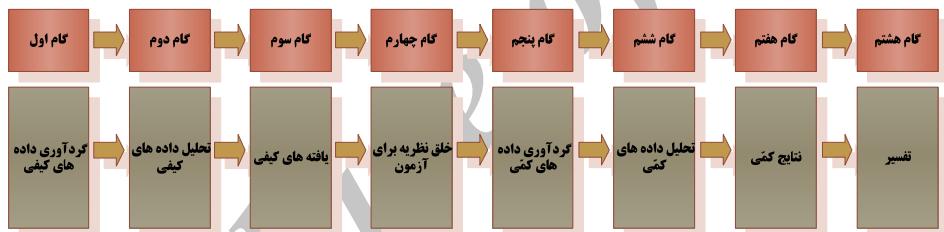
پژوهش از دل ادبیات پژوهش و مصاحبه‌ها استخراج و مدل مفهومی پژوهش طراحی گردید. در مرحله بعدی پرسش‌نامه‌ای برای آزمون مدل مفهومی پژوهش طراحی شد و در جامعه آماری پژوهش مورد آزمون قرار گرفت. روش گردآوری اطلاعات مورد نیاز پژوهش در مرحله تدوین ادبیات، مطالعات کتابخانه‌ای، جستجو در اینترنت، مطالعه مقاله‌ها، کتاب‌ها، مجلات، پایان‌نامه‌ها و سایر پایگاه‌های علمی معتبر است. پژوهش در سه مرحله اجرا می‌شود. مرحله اول که به صورت «کیفی» انجام می‌شود؛ داده‌ها از طریق انجام مصاحبه‌های ساختاریافته با مسئولان و مدیران نظام اداری ایران گردآوری می‌شوند. در مرحله دوم تم‌های کلیدی استخراج شده و به مدل مربوط تبدیل می‌شوند. در مرحله آخر نیز آزمون مدل استخراج شده صورت می‌گیرد؛ این مرحله به صورت کمی صورت می‌گیرد.

با مشخص شدن عوامل مؤثر بر فرایند درس آموزی مدیریتی ملی، پرسش‌نامه‌ای جهت نظرسنجی از متخصصان که با مسائل روزمره در این زمینه در گیر هستند، تنظیم و به بررسی در مورد متغیرهای پژوهش پرداخته شد. برای آزمون فرضیه‌ها نیز از آزمون‌های آماری مناسب استفاده شد. در نهایت پردازش اطلاعات و تجزیه و تحلیل پرسش‌نامه صورت گرفت و بر اساس اطلاعات به دست آمده و نتایج حاصل، مدل مفهومی پژوهش در ارتباط با فرایند درس آموزی مدیریتی ملی در ایران تدوین شد. سپس به نتیجه‌گیری از پژوهش و ارائه مسائلی برای پژوهش‌های آینده پرداخته می‌شود. شایان ذکر است که در این شیوه بخش کیفی پژوهش نسبت به بخش کمی دارای اهمیت بیشتری است. رویکرد اکتشافی به طور کلی به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

مأخذ: (Creswell and Clark,2007:73)

مدل تدوین نظریه رویکرد فوق نیز به صورت زیر نمایش داده می شود:

مأخذ: (Creswell and Clark,2007:73)

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری این پژوهش مدیران و کارشناسان مدیریت دولتی در یکی از سازمان‌های دولتی کشور است. برای تعیین تعداد نمونه مورد نظر از فرمول آماری زیر استفاده گردید که در آن سطح اطمینان ۹۵٪ و خطای برآورده ۰/۰۵ لحاظ گردیده و از رابطه:

$$n = \frac{z_{\alpha/2}^2 \times \sigma^2}{e^2}$$

استفاده شده است. که در آن $Z_{\alpha/2}$ مقدار عددی متغیر نرمال استاندارد متناظر با سطح اطمینان (α) - ۱) است و با توجه به اینکه سطح اطمینان مورد نظر تحقیق ۹۵ درصد است، مقدار آن برابر ۱/۹۶ خواهد بود. همچنین^۶ مقدار ثابتی است که می‌توان به کمک آن حد بالای اطمینان^۱ و حد پایین اطمینان^۲ را تعریف کرد و دقت برآورده نامیده می‌شود. علاوه بر این^۳ واریانس جامعه است و گاهی به دلیل نامعلوم بودن، واریانس جامعه از برآورد آن استفاده می‌شود (آذر و مؤمنی، ۱۳۸۵: ۳۷-۳۷); به منظور انجام نمونه‌گیری در مرحله نخست پژوهش، از نمونه‌گیری نظری استفاده شد؛ نمونه‌گیری نظری، نوعی نمونه‌گیری هدفمند است که پژوهشگر را در خلق یا کشف نظریه یا مفاهیمی که ارتباط نظری آنها با نظریه در حال تکوین به اثبات رسیده است، یاری می‌کند. در نمونه‌گیری نظری از رویدادها نمونه‌گیری می‌شود نه لزوماً از افراد؛ اگر هم به سراغ افراد می‌رویم، با هدف کاوش رویدادهاست؛ رویدادهایی که نشانگر مقوله‌های گوناگون مرتبط با پدیده مورد بررسی پژوهش هستند. راهنمای نمونه‌گیری نظری، پرسش‌ها و مقایسه‌هایی هستند که در خلال تجزیه و تحلیل مفاد مصاحبه‌ها با افراد بروز می‌یابند و موجب کشف مقوله‌های مناسب، خصوصیات و ابعاد آنها می‌شوند (Strauss & Corbin, 1998). سپس پرسش‌نامه طراحی شده بین ۳۲ نفر از اعضای جامعه توزیع شد (نمونه اولیه) و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بزرگترین واریانس پاسخ‌های به دست آمده از نمونه اولیه برابر ۰.۲۳۹۴ بوده و از قرار دادن آن در رابطه فوق در سطح اطمینان ۹۵ درصد و دقت برآورده ۰.۰۵ حجم نمونه به دست آمد. لیکن از آنجا که احتمال می‌رفت برخی از پرسش‌نامه‌ها برگردانده نخواهد شد، ۴۰۰ پرسش‌نامه بین مدیران و کارشناسان مدیریت دولتی توزیع شد که در نهایت ۳۶۸ پرسش‌نامه جمع‌آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

1- Upper Confidence Limit(UCL)

2- Lower Confidence Limit(LCL)

روایی و پایایی پرسشنامه

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسشنامه است. برای سنجش میزان مناسب بودن ابزار اندازه‌گیری (پرسشنامه) دو مؤلفه سنجیده می‌شود که عبارتند از: روایی^۱ و پایایی^۲، لذا این دو مؤلفه باید تعیین گردند تا صحت و درستی ابزار مذکور تأیید شود.

(الف) روایی (اعتبار) پرسشنامه: متغیرهای موجود در این پژوهش دو عامل کلی چالش‌های مدیریت دولتی و فرایند درس آموزی مدیریتی ملی را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد: در پژوهش حاضر برای تعیین روایی پرسشنامه، بعد از بررسی‌ها و مطالعات انجام شده در مورد پرسشنامه و مقایسه با کارهای قبلی در این زمینه، پرسشنامه به تصحیح و تأیید خبرگان و کارشناسان مرتبط رسیده است.

(ب) پایایی(قابلیت اعتماد) پرسشنامه: قابلیت اعتماد یکی از ویژگی‌های فنی ابزار اندازه‌گیری است. مفهوم یاد شده با این امر سروکار دارد که ابزار اندازه‌گیری در شرایط یکسان تا چه اندازه نتایج یکسانی به دست می‌دهد. در این پژوهش از شیوه آلفای کرونباخ برای سنجش قابلیت اعتماد پرسشنامه استفاده شده است. با انجام محاسبه‌های لازم، مقدار آلفای کرونباخ برابر ۰.۹۷۴ به دست آمده که بیانگر پایایی بالای این پرسشنامه است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

پیش از انجام تحلیل‌های آماری لازم برای آزمون فرضیات پژوهش، نخست نسبت به انجام تحلیل عاملی اکتشافی در مرحله کمی با استفاده از فن آماری تجزیه مؤلفه‌های اصلی با هدف بررسی روایی سازه سنجه و در صورت لزوم حذف برخی گویه‌های کاهنده این

1- Reliability
2- Validity

روایی (گویه‌های با مقادیر اشتراک استخراجی کمتر از ۰.۵) اقدام شد، و نتیجه مبین حذف ۱۲ گویه از پرسشنامه است. همچنین از آنجا که همه داده‌های این پژوهش به طور همزمان از افرادی مشخص و با ابزاری (پرسشنامه‌ای) واحد جمع آوری شده بود، به منظور پرهیز از تهدید پژوهشی واریانس روش مشترک، پیش از انجام تحلیل‌های آماری لازم برای آزمون فرضیات، آزمون یک عاملی هارمون ۵ اجرا شد؛ واریانس روش مشترک زمانی وجود دارد که تنها یک عامل (نخستین عامل یا عمدت‌ترین عامل)، بیشترین میزان واریانس را تبیین کند. نتیجه اجرای تحلیل عاملی اکتشافی از طریق تجزیه مؤلفه‌های اصلی، ۶ عامل را با مقادیر ویژه بزرگ‌تر از ۱ شکل داد که عمدت‌ترین آنها ۱۵ درصد از کل واریانس را تبیین می‌نمود؛ بنابراین، با توجه به پایین بودن این مقدار، معلوم شد تهدید پژوهشی روش مشترک در این پژوهش اثر قابل اعتنایی ندارد. برای انجام محاسبه‌های یاد شده نیز از نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

یکی دیگر از پیش درآمدهای انجام تحلیل‌های آماری برای آزمون فرضیات پژوهش، بررسی نرمال بودن توزیع چند متغیره داده‌ها بود؛ چراکه در این پژوهش از روش بیشینه درست‌نمایی برای برآورد پارامترها استفاده شده است و این روش بر پیش‌فرض نرمال بودن چند متغیره داده‌ها استوار است. به سبب نقض نرمال بودن چند متغیره در مدل‌های اندازه‌گیری پژوهش، خودگردان‌سازی اجرا شد؛ خودگردان‌سازی روشی مبتنی بر بازنمونه‌گیری با جای‌گذاری از نمونه مورد مطالعه است که در صورت نقض مفروضه نرمال بودن چند متغیره قابل انجام است. این پیش‌فرض زمانی نقض می‌شود که قدر مطلق نسبت‌های بحرانی حاصل از تقسیم مقدار چولگی و کشیدگی بر خطای معیار بزرگ‌تر از ۲.۵۸ باشد (؛ زیرا این به معنای تفاوت معنادار توزیع مشاهده شده با توزیع نرمال است).

برای تحلیل داده‌های کمی و آزمون فرضیات پژوهش و اجرای مدل‌یابی معادلات ساختاری از نرمافزار Amos Graphics 18 استفاده شد. هدف مدل‌یابی معادلات ساختاری، تعیین میزان حمایت مدل نظری به وسیله داده‌های نمونه‌ای است؛ اگر داده‌های نمونه‌ای مؤید مدل نظری نباشند، می‌توان مدل پایه را اصلاح و مجددًا آن را آزمون کرد، یا مدل‌های نظری دیگری را طرح و آزمون نمود.

مدل‌یابی معادلات ساختاری طبق رویکرد دو مرحله‌ای اندرسون و گرینگ به مرحله عمل درآمد. به این ترتیب نخست با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی مدل اندازه‌گیری (متغیرهای مستقل و وابسته) برآورد و آزمون شدند؛ در این مرحله، ضمن بررسی معناداری هر یک از بارهای عاملی در مدل‌های اندازه‌گیری، روابطی همگرا نیز مورد بررسی قرار گرفت. سپس در مرحله دوم، از طریق فنون رگرسیون چندگانه و تحلیل مسیر، داده‌ها یک مدل معادله ساختاری (مدل معادله ساختاری تبیین فرایند درس آموزی مدیریتی ملی) برآش شدند.

یافته‌های پژوهش

عوامل چالش‌های مدیریت دولتی

برای انجام تحلیل عاملی متغیرهای مرتبط با چالش‌های مدیریت دولتی و یافتن عوامل تأثیرگذار بر آن، ابتدا از آماره اندازه‌ی کفایت نمونه‌گیری کایسر-مایر-اولکین (¹KMO) و آزمون کرویت بارتلت ² استفاده شده است. با انجام محاسبه‌های لازم مقدار آماره KMO برابر ۰.۷۴۳ و سطح معنی‌داری آزمون بارتلت برابر ۰.۰۰۰ به دست آمده است؛ بنابراین

1- Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO)

2- Bartlett's Test of Sphericity

داده‌ها برای اجرای تحلیل عاملی مناسب است. در جدول شماره ۳، متغیرهای مورد سنجش و سوالات مربوط به هریک، به همراه عامل‌ها و بار عاملی هریک از سوالات درج شده است.

جدول شماره ۳ - متغیرها و سوالات پرسشنامه مربوط به چالش‌های مدیریت دولتی

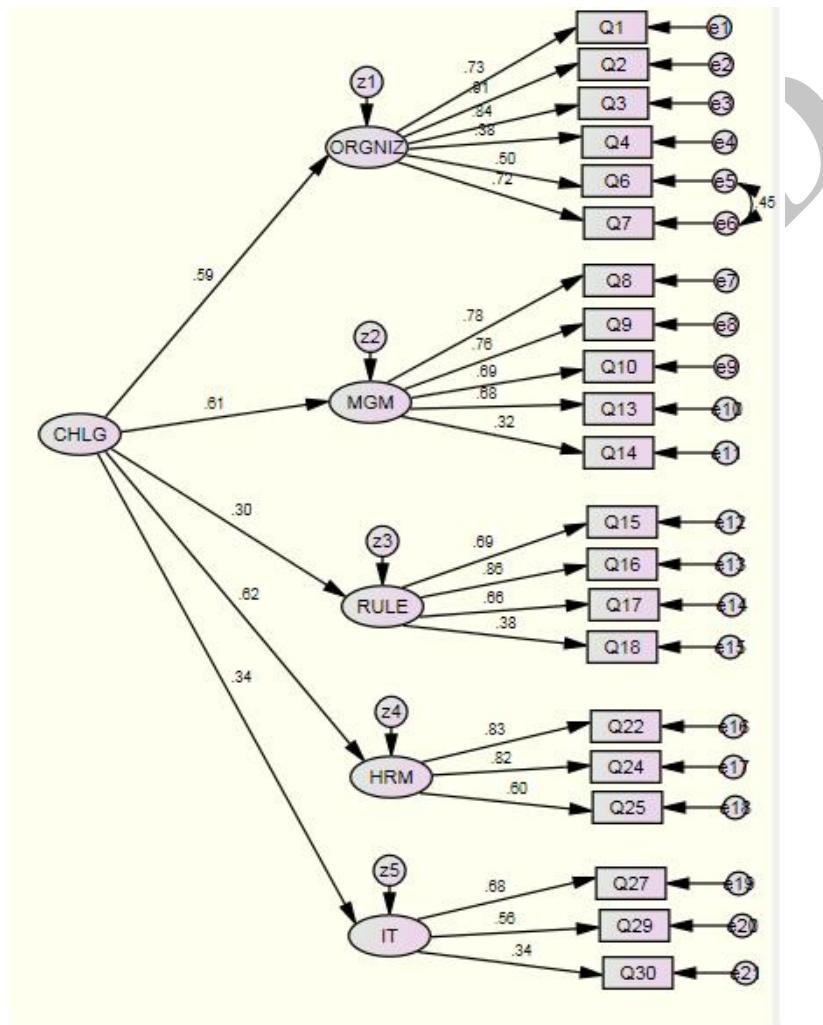
نام عامل	سؤالات (گویه‌ها یا مفاهیم)	بار عاملی	درصد تجمعی واریانس تبیین شده	درصد واریانس تبیین شده
۱۵.۳۲	عدم تدوین و بازنگری لازم در وظایف و نقش دولت متناسب با احکام قانون اساسی	۰.۶۱۷	۱۵.۳۲	
	عدم تکمیک و طبقه‌بندی وظایف دولت به امور حاکمیت و تصدی‌گری	۰.۷۸۲		
	عدم گرایش دستگاه‌های دولتی به واگذاری امور و جلب مشارکت‌های مردمی	۰.۷۱۷		
	وجود تداخل در وظایف برخی از دستگاه‌های سطح ۱ و ۲	۰.۵۷۶		
	عدم تعییت تشکیلات داخلی دستگاه‌های دولتی از ضوابط علمی و تجربی معتبر	۰.۷۲۴		
	توسعه کمی دستگاه‌های دولتی و کارکنان دولت بیش از ظرفیت و توان مدیریتی و مالی دولت	۰.۷۰۸		
۳۰.۴۷	عدم انجام ارزیابی منظم از عملکرد دستگاه‌های دولتی	۰.۸۰۵	۱۵.۱۵	
	عدم رعایت قانونمندی و ضابطه‌گرایی و شایسته سalarی در انتصاب کارکنان	۰.۶۸۱		
	نبودن نظام و سازوکارهای مناسب برای	۰.۵۸۰		

جزء ساختار و سازمان‌دهی

جزء پژوهش

			پیگیری تحقق اهداف و برنامه‌ها	
		۰.۶۰۰	عدم پاسخگویی دستگاه‌های دولتی در قبال جامعه	
		۰.۸۳۴	عدم به کارگیری الگوها و نظام‌های جدید مدیریتی در اداره امور کلان	
		۰.۶۴۳	عدم اجرای صحیح و مطلوب قوانین و مقررات	۱- معرفه و تقویت بین‌المللی
۴۳.۳۲	۱۲۸۴	۰.۷۹۸	نیوتن سازوکارهای مناسب جهت ارزیابی نتایج و پیامدهای حاصل از اجرای قوانین، مقررات و مصوبات	
		۰.۶۵۲	عدم جامع نگری در تنظیم قوانین که موجب تصویب اصلاحیه‌های مکرر می‌گردد.	
		۰.۶۷۹	وجود قوانین و مقررات متنوع و گوناگون در مورد موضوعات خاص	
		۰.۷۳۵	ناتوانی نظام اداری در جذب و نگهداری کارکنان توانمند، کارآمد و متخصص	۲- معرفه و تقویت بین‌المللی
۵۳.۱۱	۹.۷۹	۰.۷۶۵	عدم انطباق تحصیلات کارکنان دولت با مشاغل مورد تصدی در موارد متعدد	
		۰.۸۳۰	نامناسب بودن ساختار و ترکیب نیروی انسانی دولت از نظر سطح تحصیلات	
		۰.۷۴۸	عدم گرایش به تحول و نوسازی در فناوری و شیوه‌های انجام کار	۳- معرفه و تقویت بین‌المللی
۱۰.۵۳	۷.۴۱	۰.۷۶۵	حاکمیت طرز تلقی «عدم اعتماد» نسبت به مراجعان دستگاه‌های دولتی	
		۰.۸۴۲	حاکمیت رابطه به جای ضابطه در انجام امور به ویژه در امور مربوطه به مراجعت دستگاه‌های دولتی	۴- معرفه و تقویت بین‌المللی

نمودار شماره ۲، مدل تحلیل عاملی تأییدی عامل چالش‌های مدیریت دولتی را نشان می‌دهد.

نمودار شماره ۲: مدل تحلیل عاملی تأییدی عامل چالش‌های مدیریت دولتی

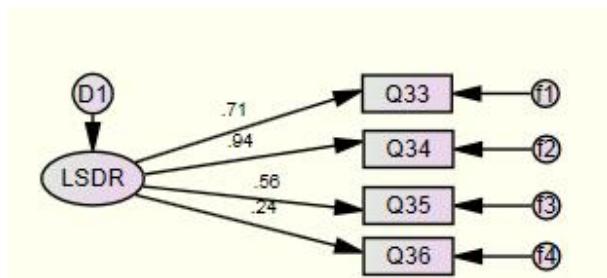
عوامل درس آموزی مدیریتی ملی

برای انجام تحلیل عاملی متغیرهای مرتبط با درس آموزی مدیریتی ملی و یافتن عوامل تأثیرگذار بر آن، ابتدا از آماره KMO و آزمون کرویت بارتلت استفاده شده است. با انجام محاسبات لازم مقدار آماره KMO برابر ۰.۸۴۲ و سطح معنی داری آزمون بارتلت برابر ۰.۰۰۰ به دست آمده است؛ بنابراین داده ها برای اجرای تحلیل عاملی مناسب است. در جدول شماره ۴، متغیرهای مورد سنجش و سوالات مربوط به هر یک، به همراه عامل ها و بار عاملی هر یک از سوالات درج شده است.

جدول شماره ۴ - متغیرها و سوالات پرسشنامه مربوط به درس آموزی مدیریتی ملی

درصد تجمعی واریانس تبیین شده	درصد واریانس تبیین شده	بار عاملی	سوالات (گوییه ها یا مفاهیم)	نام عامل
۷۰.۵۶	۷۰.۵۶	۰.۷۴۲	کاهش هزینه های سیاسی ناشی از آزمون و خطای	درس آموزی مدیریتی ملی
		۰.۶۸۲	استفاده از دانش و تجربیات دیگران	
		۰.۰۵۲	افزایش رضایت سیاسی در کمترین زمان ممکن	
		۰.۶۲۴	عدم وجود تجربه قبلی در موردن مسائل موجود	

نمودار شماره ۳ مدل تحلیل عاملی تأییدی عامل درس آموزی مدیریتی را نمایش می دهد.

نمودار شماره ۳: مدل تحلیل عاملی تأییدی عامل درس آموزی مدیریتی در جدول شماره ۵ شاخص های برازش نمودارهای شماره ۲ و ۳ نمایش داده شده است.

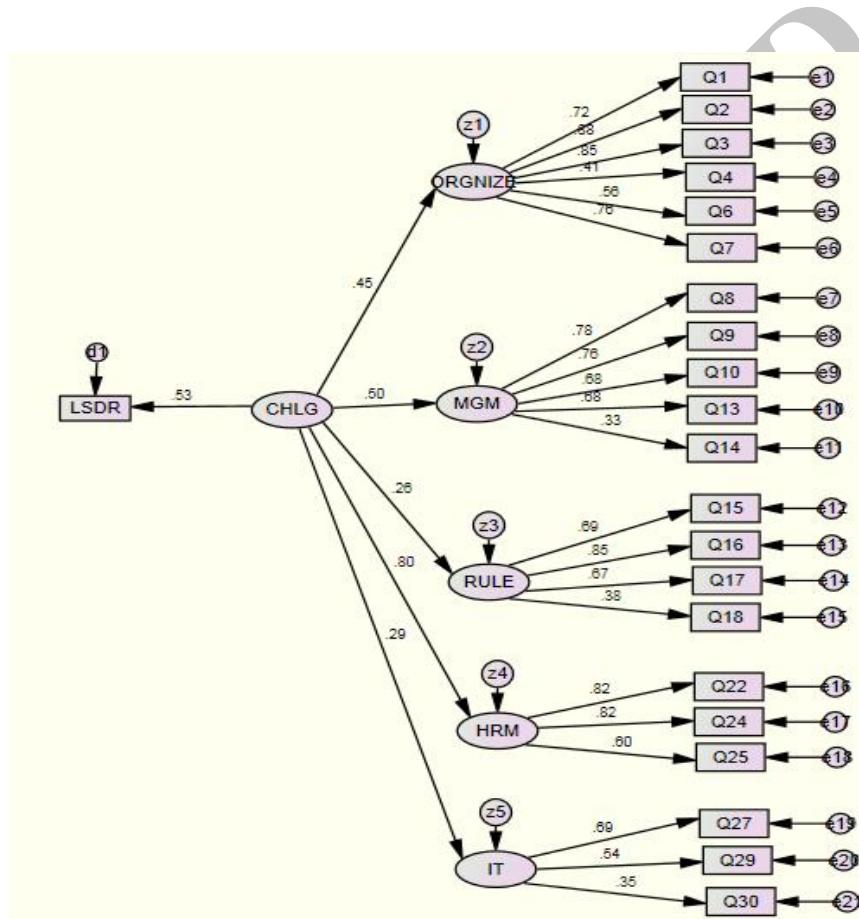
جدول شماره ۵: شاخص های برازش مدل های اندازه گیری

RMSEA	CFI	TLI	IFI	CMIN /DF	P	شاخص ها
۰.۰۶۹	۰.۹۸۲	۰.۹۶۵	۰.۹۷۹	۲.۸۴	۰.۲۴۵	مدل شماره ۱
۰.۰۷۸	۰.۹۲۶	۰.۹۸۴	۰.۹۴۱	۳.۲۴	۰.۱۰	مدل شماره ۲

نمودار شماره ۴، نتایج ناشی از آزمون مدل مفهومی پژوهش و جدول شماره ۶ شاخص های برازش مدل کلی پژوهش را نشان می دهد.

جدول شماره ۶: شاخص‌های برآذش مدل کلی پژوهش

RMSEA	CFI	TLI	IFI	CMIN/DF	P	شاخص‌ها
.۰۰۷۲	.۹۹۱	.۹۸۶	.۹۹۶	۳.۲۴	.۳۶۵	مدل کلی

نمودار شماره ۴: نتایج آزمون مدل کلی پژوهش

به منظور آزمون مدل‌ها، از ۶ شاخص مهم برازش استفاده شد؛ یکی از این شاخص‌ها، شاخص معناداری کا اسکوئر (P) بود که از جمله شاخص‌های برازش مطلق محسوب می‌شود؛ این دسته از شاخص‌ها بر مبنای تفاوت واریانس‌ها و کوواریانس‌های مشاهده شده از یک سو، و کوواریانس‌های پیش‌بینی شده بر اساس پارامترهای مدل تدوین شده از سوی دیگر، محاسبه می‌شوند؛ مقدار کا اسکوئر بزرگ‌تر از 0.05 مؤید معناداری مدل است که با نگاهی به جداول برازش معناداری آنها مشخص می‌شود.

شاخص کا اسکوئر بهنجار شده (CMIN/DF) که مقدار بین ۱ تا ۵ آن، و ریشه دوم مربعات خطای برآورد (RMSEA) که مقدار کوچک‌تر از 0.08 آن مدل را تأیید می‌کنند، دو شاخص دیگر مورد استفاده بودند؛ این دو شاخص از جمله شاخص‌های برازش مقتضد محسوب می‌شوند؛ شاخص‌های مزبور برآنند تا مهمترین نقطه ضعف شاخص‌های برازش مطلق (بهبود مقدار شاخص‌های برازش با افزایش پارامتر به مدل) جبران شود؛ لذا بررسی می‌کنند آیا از دست دادن یک درجه آزادی به ازای آزاد گذاردن یک پارامتر برای برآورده، سبب بهبود شاخص‌های برازش مطلق شده است یا خیر. سه شاخص دیگر که از آنها برای برازش مدل‌ها استفاده شد، عبارت بودند از شاخص برازش افزایشی (IFI)، شاخص توکر-لوئیس (TLI) و شاخص برازش تطبیقی (CFI) که مقادیر بزرگ‌تر مساوی 0.9 آن نشان‌دهنده قابل قبول بودن مدل است؛ این سه شاخص از جمله مهمترین شاخص‌های برازش تطبیقی شمرده می‌شوند؛ شاخص‌های برازش تطبیقی، در راستای تکمیل شاخص‌های برازش مطلق، با مبنا قرار دادن یک یا چند مدل، مدل نظری تدوین شده مورد آزمون را با آن مقایسه و بررسی می‌کنند که آیا به لحاظ آماری قابل قبول‌تر، ضعیفتر یا بدون تفاوت با آن است. با نگاهی به جداول شاخص‌های برازش متوجه قابل قبول بودن گلیه شاخص‌های پژوهش حاضر می‌شویم. در نتیجه گلیه فرضیه‌های پژوهش از نظر آماری مورد قبول واقع شده‌اند.

بدین صورت که کلیه متغیرهای مستقل چالش‌های مدیریت دولتی تأثیر مثبت و معناداری بر عامل درس آموزی مدیریتی ملی داشته‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

بی‌تر دید پویایی فرد، گروه، سازمان و نظام سیاسی در سازوکاری به نام یادگیری نهفته است. یکی از مأخذ یادگیری تجربه دیگران است. فرد تلاش می‌کند از تجربه دیگران در حوزه شخصی، کسب و کار و روابط اجتماعی بی‌آموزد تا خود از ابتدا دست به خط و آزمون نزند که هزینه‌ای بر او تحمیل شود، این امر در مورد گروه، سازمان و همین طور نظام سیاسی نیز صادق است. در عصر رقابت شدید کشورها در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، یادگیری مأخذ بزرگی برای مزیت رقابتی نظامهای سیاسی محسوب می‌شود. بی‌شک یادگیری هر آنچه دیگر کشورها در عمل در حوزه خط مشی گذاری ملی و نظام اداری انجام می‌دهند نه برای تقلید کورکورانه و ورود فرهنگ متضاد با فرهنگ اسلامی- ایرانی کشور، بلکه برای رصد خط مشی‌ها و اعمال مدیریتی متناسب با شرایط کشور ماست. اگر کشوری توانسته در حوزه ترافیک (خط مشی ملی حمل و نقل) موفق شود، می‌توان از این تجربه آموخت؛ می‌توان خط مشی ملی محیطی، توریسم، آموزش و ... را از نزدیک مشاهده کرد و در صورت مناسب بودن آن تجارب معرض ملی را با توسّل به پالایشگران بومی حل کرد. بررسی مقاله‌ها، کتاب‌ها و وب سایت‌ها برای فهم تجربه دیگران کفایت نمی‌کند. باید رفت و دید و درس آموزی کرد. خواندن در باب خط مشی‌ها به معنای درس آموزی نیست. همه کشورهای عالم در کنار تلاش برای محصولات بومی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و فناورانه خود تلاش می‌کنند کشورهای دیگر را پیوسته پالایش کنند تا از مزیت شکار فرصت‌های یادگیری برخوردار شوند. ولی آنچه که در این پژوهش اشاره شد، چالش‌های مدیریت بخش دولتی بود که سیاستگذاران و مدیران را وادار به درس

آموزی از تجربیات کشورهای پیشرفته و توسل به مطالعات تطبیقی نموده است. درست است که کشورها می‌توانند از یکدیگر درس آموزی کنند و تجربیات مختلف را در اختیار هم قرار دهند، ولی آنچه در کشور ما از نظر دور مانده حرکت به سوی نظریه‌پردازی و داشتن دیدگاه راهبردی درباره مسائل عمومی و نگرش جامع در مورد مشکلات کشور است. در این پژوهش سعی شد به پاره‌ای از مشکلات مدیریت دولتی ایران اشاره شده و سیاستگذاران و مدیران دولتی را برای حرکت به سوی چاره‌جویی‌های بومی و ایرانی تشویق کرد. از خلال نتایج پژوهش، کاربردهای ضمنی و پیشنهادهای اجرایی زیر برای تبیین درس آموزی مدیریتی موفق تر خط مشی ملی استخراج می‌شوند:

الف: بر اساس شرایط علی مدل پژوهش

۱. سعی شود خطمشی‌ها و برنامه‌هایی درس آموزی شوند که مسائل عمومی بخش دولتی را پاسخگویی نمایند.
۲. حتی المقدور مکانیزمی طراحی شود که بتوان با تکیه بر دانش و پژوهش بومی در مورد مسائل کشور نظریه‌پردازی کرد.
- ۳ سعی شود شرایطی برای ارزیابی اثربخشی و کارایی برنامه‌های درس آموزی شده صورت گیرد.

ب: بر اساس متغیر وابسته (مفهوم محوری) پژوهش:

۱. ارتقای دانش مدیران دولتی در جهت افزایش دید راهبردی در حل مسائل داخلی و وانهادن تفکر اراضی سیاسی در کمترین زمان ممکن.

۲. تشویق مدیران دولتی به تولید دانش بومی و ایجاد انگیزه برای نظریه پردازی مدیریتی ملی.
۳. مستندسازی تجربیات به کار گرفته شده در بخش دولتی به منظور استفاده از دانش ضمنی مدیران دولتی و کارشناسان خبره.

منابع و مأخذ

- ۱- آذر، عادل و منصور مومنی، آمار و کاربرد آن در مدیریت، جلد دوم، چاپ نهم، تهران، انتشارات سمت، ۱۳۸۵.
- ۲- بازرگان، عباس و زهره سرمد و الهه حجازی، روش های تحقیق در علوم رفتاری، چاپ ششم، تهران، نشر آکادمی، ۱۳۸۱.
- ۳- لستر، پی، چیمز و ج. آر استوارت، فرایند خط مشی گذاری عمومی؛ رویکردی تکاملی، ترجمه مجتبی طبرسی، مجتبی میکلانی و سهیل خورشیدی، تهران: نشر ساوالان، ۱۳۸۰.
- ۴- سازمان برنامه و بودجه، قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، چاپ پنجم، تهران: انتشارات سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۶.
- ۵- کمیجانی، ارزیابی عملکرد سیاست خصوصی سازی در ایران، تهران: انتشارات معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، ۱۳۸۲.
- ۶- طیبی، حسن، مجموعه قوانین و مقررات برنامه های پنج ساله اول تا پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، تهران: انتشارات فردوسی، ۱۳۹۰.
- ۷- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه منطقی نمودن اندازه دولت، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.
- ۸- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه اصلاح ساختارهای تشکیلاتی دولت، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.
- ۹- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه اصلاح نظام های مدیریتی، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.

- ۱۰- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه اصلاح نظامهای استخدامی، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.
- ۱۱- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه آموزش و بهسازی نیروی انسانی، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.
- ۱۲- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه اصلاح فرایندها و روش‌های انجام کار، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.
- ۱۳- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مصوبات برنامه توسعه فناوری اداری، تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳.

14. Council of State Governments,(1990)."The Book of the States". Lexington, KY: Council of State Governments.
15. Creswell JW, Plano Clark VL.(2007) "Designing and conducting mixed methods research". Thousand Oaks, CA: Sage.
16. Henig, J. R., Hammett, C. and Feigenbaum, H.B. (1988). "The Politics of Privatization: A Comparative Perspective." Governance 1: 442–468.
17. Jacoby, W., Ed. (2000). "Imitation and Politics: Redesigning Modern Germany". Ithaca, NY: Cornell University Press.
18. Pickel, A. (1997). "The Jump-Started Economy and the Ready-Made State: A Theoretical Reconsideration of the East German Case." Comparative Political Studies 30(2): 211–241.
19. Rose, R (2005),"Learning From Comparative Public Policy: A Practical Guide" London and New York: Routledge.
20. Rose, Richard,(1991). "Is American Public Policy Exceptional?" In Byron Shafer, ed., Is America Different?New York: Oxford University

Press, 187–229.

21. Strauss A, Corbin J.(1998), “Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques”. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage

Archive of SID